Europos Parlamentas
2014-2019

Peticijų komitetas

2015/2258(INI)

29.4.2016

NUOMONĖ

Peticijų komiteto

pateikta Užimtumo ir socialinių reikalų komitetui

dėl Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos įgyvendinimo, ypač atsižvelgiant į JT neįgaliųjų teisių konvencijos komiteto baigiamąsias pastabas (2015/2258(INI))

Nuomonės referentė (*): Rosa Estaràs Ferragut

(*) Darbo su susijusiais komitetais procedūra. Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnis

PASIŪLYMAI

Peticijų komitetas ragina atsakingą Užimtumo ir socialinių reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. mano, jog labai svarbūs yra Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos 33 straipsnis („Įgyvendinimas ir stebėsena nacionaliniu lygmeniu“) ir JT komiteto 76 ir 77 baigiamosios pastabos, todėl džiaugiasi, jog JT komitetas pritarė tam, kad Europos Parlamentas būtų įtrauktas į nepriklausomą stebėjimo struktūrą;

2. pažymi, kad Peticijų komitetas teikia aktyvią ES piliečių (fizinių ar juridinių asmenų) apsaugą pagal SESV 227 straipsnį – suteikia galimybę pateikti skundą dėl teisių pažeidimo, padaryto ES, nacionalinių ar vietos valdžios institucijų, įskaitant pažeidimus, susijusius su ES politikos, kuria siekiama įgyvendinti JT neįgaliųjų teisių konvenciją, taikymu, atsižvelgiant į prie sutarties sudarymo baigiamojo akto pridėtą deklaraciją dėl kompetencijų atskyrimo;

3. pabrėžia, kad Peticijų komitetas yra pripažintas viena iš ES institucinių priemonių (kartu su ombudsmenu, kuris skiriamas tam, kad gintų piliečius nuo netinkamo administravimo), kurios gali atlikti apsaugos funkciją nepriklausomoje stebėjimo struktūroje, laikantis nacionalinių žmogaus teisių apsaugos ir skatinimo institucijų veiklos principų (Paryžiaus principų), priimtų 1993 m. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucijoje 48/134;

4. pažymi, jog tam, kad atliktų apsaugos funkciją, Peticijų komitetas įsipareigoja vykdyti nepriklausomos stebėjimo struktūros užduotis, susijusias su preliminariais ES teisės aktų, kuriais įgyvendinama Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencija, pažeidimų tyrimais, peticijų perdavimu kitiems Parlamento komitetams, kad jie atliktų tyrimus ar imtųsi atitinkamų veiksmų, ir apsilankymais vietoje, kurių tikslas – surinkti informaciją ir užmegzti ryšį su nacionalinėmis valdžios institucijomis;

5. primena, kad Peticijų komitetas kasmet iš neįgalių asmenų gauna daug peticijų, rodančių, kad Europoje milijonai žmonių kasdien savo gyvenime patiria sunkumų, susijusių su galimybėmis dirbti ir įsidarbinti, mokytis, naudotis transportu ar dalyvauti politiniame, visuomeniniame ir kultūriniame gyvenime; pabrėžia, kad labai svarbus JT neįgaliųjų teisių konvencijos 29 straipsnis dėl nediskriminuojamo neįgaliųjų dalyvavimo politiniame ir visuomenės gyvenime;

6. primena, kad visapusiška neįgaliųjų įtrauktis yra ne tik atitinkamų asmenų teisė ir tai, kas jiems priklauso, bet ir nauda visai visuomenei, nes ji gali gauti vertybių ir įvairių gebėjimų, kuriuos teikia šie asmenys;

7. pažymi, kad daugiausia dėmesio sulaukusias peticijas parėmė pilietinės visuomenės organizacijos, atstovaujančios neįgaliesiems, todėl reikia skleisti informaciją ir skelbti apie su šių teisių pažeidimais susijusių peticijų atliekamą apsaugos vaidmenį ir veiksmingumą; giria šias organizacijas už vaidmenį, kurį jos atlieka skatindamos socialinę neįgaliųjų įtrauktį ir gerindamos jų gyvenimo kokybę, ir mano, kad šią užduotį atlikti toliau turėtų padėti valstybinės institucijos, be kita ko, teikdamos tam tikro lygio tikslinį finansavimą;

8. palankiai vertina tai, kad 2015 m. spalio 15 d. Peticijų komiteto surengtas viešasis klausymas „Neįgaliųjų teisių gynimas iš gautų peticijų perspektyvos“ atitiko aukštus prieinamumo standartus, ir rekomenduoja, kad visi Parlamento komitetų posėdžiai ateityje būtų padaryti prieinamais neįgaliesiems;

9. mano, jog svarbu, kad Peticijų komitetas organizuotų tikslinius renginius, skirtus su neįgalumo klausimais susijusioms peticijoms, ir pabrėžia, kad labai svarbus vaidmuo tenka dialogui ir įnašui, kurį pateikia įvairūs suinteresuotieji subjektai, įskaitant kitus atitinkamus Europos Parlamento komitetus, JT neįgaliųjų teisių konvencijos įgyvendinimo ES struktūros narius, neįgaliesiems atstovaujančias pilietinės visuomenės organizacijas ir akademinės bendruomenės atstovus;

10. palankiai vertina tai, kad bendraujant su peticijų pateikėjais naudojamas Brailio raštas, ir ragina visas ES institucijas, kai jos bendrauja su piliečiais, naudoti ženklų kalbą, lengvai skaitomus formatus ir Brailio raštą, kad būtų nuolat dedamos ir didinamos pastangos įtraukti piliečius į institucijų veiklą ir Europos projektą;

11. primygtinai ragina Parlamento tarnybas stiprinti JT neįgaliųjų teisių konvencijos įgyvendinimo vidaus koordinavimo mechanizmą (JT neįgaliųjų teisių konvencijos tinklą), kad jis taptų visus Parlamento komitetus apimančiu konvencijos įgyvendinimo ir jo stebėjimo mechanizmu su atskiru sekretoriatu ir visą darbo laiką tik jame dirbančiais darbuotojais;

12. pažymi, kad kai kurios valstybės narės, ratifikavusios JT neįgaliųjų teisių konvenciją, dar neįsteigė ar nepaskyrė institucijų, kurios įgyvendintų konvenciją ir stebėtų jos įgyvendinimą, kaip reikalaujama 33 straipsnyje; pažymi, kad jau įsteigtų tokių institucijų, ypač pagal 33 straipsnio 2 dalį įsteigtų stebėjimo struktūrų, veiklą trikdo finansinių ir žmogiškųjų išteklių stoka ir tai, jog nėra tvirto teisinio jų paskyrimo pagrindo;

13. ragina valstybes nares, kurios dar nėra to padariusios, imtis skubių priemonių, kad būtų užbaigtos paskutinės reformos, reikalingos siekiant ratifikuoti JT neįgaliųjų teisių konvenciją; ragina ES ir valstybes nares ne tik ratifikuoti JT neįgaliųjų teisių konvenciją, bet ir priimti jos fakultatyvų protokolą; mano, kad prieš sudarant šį protokolą Darbo tvarkos taisyklėse turėtų būti aiškiau apibrėžtas ir pripažintas Peticijų komiteto vaidmuo;

14. ragina ES ir valstybes nares dėti daugiau pastangų suderinti savo teisines sistemas su JT neįgaliųjų teisių konvencijos reikalavimais, įskaitant visapusišką teisės aktų peržiūrą, siekiant užtikrinti visišką jų derėjimą su konvencijos nuostatomis, aiškių reformų tikslų ir terminų patvirtinimą ir atsakingų subjektų nustatymą;

15. ragina valstybes nares skubiai įgyvendinti JT neįgaliųjų teisių konvencijos nuostatas, atitinkamai persvarstyti savo teisės aktus ir užtikrinti tinkamą vykdymą; ragina plėtoti naujas ir stiprinti esamas nacionalines priemones, siekiant kuo geriau padėti neįgaliesiems ir jų šeimoms;

16. mano, kad žmogaus teisių paisymo ir propagavimo srityje ES turėtų rodyti pavyzdį; džiaugiasi tuo, kad pirmą kartą istorijoje tai, kaip ES vykdo tarptautinius žmogaus teisių įsipareigojimus, prižiūri JT įsteigtas organas; mano, kad 2015 m. paskelbtos JT neįgaliųjų teisių konvencijos komiteto baigiamosios pastabos dėl to, kaip ES įgyvendina JT neįgaliųjų teisių konvenciją, yra svarbus ES įsipareigojimo užtikrinti lygybę ir pagarbą

žmogaus teisėms ženklas ir pateikia teisėkūros ir politikos veiksmų, patenkančių į ES kompetencijos sritį, gaires;

17. ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su kitomis ES institucijomis, įstaigomis ir organais, taip pat valstybėmis narėmis, koordinuoti veiksmingas ir sistemingas baigiamųjų pastabų įgyvendinimo priemones ir to siekiant galbūt priimti JT neįgaliųjų teisių konvencijos įgyvendinimo strategiją;

18. ragina atlikti visapusišką 2010–2020 m. Europos strategijos dėl negalios peržiūrą;

19. atsižvelgdamas į pirmojo JT atlikto JT neįgaliųjų teisių konvencijos įgyvendinimo įvertinimo rekomendacijas, mano, kad Komisija turėtų sukurti nepriklausomą konvencijos įgyvendinimo stebėjimo ir peržiūros priemonę, nustatyti tarpinstitucinį koordinavimo mechanizmą ir kiekvienoje valstybėje narėje įsteigti vietinius informacinius centrus bei įstaigas – jie turėtų būti nuolatiniai;

20. primygtinai ragina valstybes nares skirti pagal 33 straipsnio 2 dalį įsteigtoms stebėjimo struktūroms pakankamus ir pastovius finansinius ir žmogiškuosius išteklius, kad jos galėtų atlikti savo funkcijas; mano, kad jos taip pat turėtų užtikrinti stebėjimo struktūrų nepriklausomumą – užtikrinti, kad struktūrų sudėtis ir veikla būtų nustatyti laikantis Paryžiaus principų dėl nacionalinių žmogaus teisių institucijų veikimo, kaip reikalaujama pagal 33 straipsnio 2 dalį, o tai padaryti padėtų formalaus teisinio pagrindo sukūrimas, aiškiai nustatant struktūros vaidmenį ir veiklos sritį; primygtinai ragina tas valstybes nares, kurios dar nėra paskyrusios institucijų pagal 33 straipsnį, kuo greičiau tai padaryti ir suteikti joms išteklius ir įgaliojimus, kad jos veiksmingai įgyvendintų konvenciją ir stebėtų valstybių įsipareigojimų pagal JT neįgaliųjų teisių konvenciją įgyvendinimą;

21. mano, kad neįgalieji ir neįgaliųjų organizacijos turėtų būti įtraukti į kiekvieną sprendimų priėmimo etapą; mano, kad stebėjimo institucijų vykdomi peržiūros procesai suteikia vertingą progą gauti pilietinės visuomenės organizacijų, įskaitant neįgaliesiems atstovaujančias organizacijas, įnašą; ragina ES ir valstybes nares užtikrinti struktūruotas ir sistemingas konsultacijas su neįgaliesiems atstovaujančių organizacijų atstovais, kai imamasi veiksmų siekiant įgyvendinti atitinkamas baigiamąsias pastabas, skatinti rinkti duomenis ir keistis gerąja patirtimi; ragina užtikrinti, kad šios konsultacijos būtų visapusiškai prieinamos, kad visi neįgalieji galėtų jose dalyvauti, nepriklausomai nuo negalios rūšies;

22. pabrėžia, kad neįgaliesiems būtina suteikti informaciją apie jų teises ir galimybes visapusiškai dalyvauti priimant bet kokią politiką ar priemones, kurios galėtų turėti jiems poveikį, įskaitant skundų nagrinėjimo mechanizmus, ir kad reikėtų teikti pirmenybę neįgalių vaikų bei neįgaliųjų organizacijų (kai tokių esama) dalyvavimui;

23. atsižvelgdamas į JT neįgaliųjų teisių konvencijos 35 straipsnį, pagal kurį konvenciją pasirašiusios valstybės narės privalo pateikti pirminę ir tolesnes konvencijos įgyvendinimo ataskaitas, mano, kad tokios ataskaitos turėtų būti teikiamos kas ketverius metus ir rengiamos dalyvaujant neįgaliųjų organizacijoms;

24. ragina Komisiją pateikti plačios neįgalumo apibrėžties paaiškinimą ES lygmeniu;

25. ragina visas ES institucijas skatinti informuotumo didinimo kampanijas klausimais,

susijusiais su negalia, žvelgiant į juos iš žmogaus teisių perspektyvos; mano, kad žiniasklaida turėtų siekti kurti teigiamą neįgaliųjų įvaizdį, daugiau dėmesio skirdama jų gebėjimams bei indėliui į visuomenę ir didindama jų matomumą;

26. primygtinai ragina ES valstybes nares tinkamai pripažinti labai svarbų šeimos narius prižiūrinčių asmenų atliekamą vaidmenį – užtikrinti, kad jie gautų tinkamą socialinį ir ekonominį pripažinimą, ir įgyvendinti tiesioginės materialinės paramos priemones, tokias kaip teisių į pensiją apsauga arba subsidijos, kuriomis būtų sumažinamos bendros prižiūrinčių asmenų paslaugų išlaidos; ragina Komisiją atlikti tyrimą, kuriuo būtų siekiama išnagrinėti, kokį teisinį statusą, jeigu jis yra, turi šeimos narius prižiūrintys asmenys visose valstybėse narėse;

27. primena, kad pagal konvenciją neįgalieji visose gyvenimo srityse turi tokį patį veiksnumą kaip ir kiti asmenys, įkaitant prieigą prie teisingumo, todėl jų ekonominė padėtis neturėtų jiems kelti kokių nors kliūčių kreiptis į teismą, balsuoti, gauti bankines paslaugas, sveikatos priežiūros paslaugas, prekių ir kitų paslaugų; ragina ES užtikrinti, kad neįgalieji galėtų naudotis visomis Sutartyse ir ES teisėje įtvirtintomis teisėmis;

28. pabrėžia, kad veiksnumas labai svarbus siekiant išlaikyti asmeninį nepriklausomumą ir kad bet koks jo apribojimas ir teisinio globėjo vykdomas atstovavimas turi būti nustatomas remiantis aiškiais ES lygmeniu suderintas kriterijais, periodiškai patikrinant tokio ilgesnės trukmės teisinio atstovavimo poreikį ir atitinkamo teisinio globėjo tinkamumą;

29. mano, kad ribojamosios su balsavimo teise susijusių apsaugos priemonių interpretacijos valstybių narių teisės aktuose turėtų būti persvarstytos, jeigu jos užkerta kelią psichosocialinių sutrikimų turintiems asmenims naudotis šia teise (JT neįgaliųjų teisių konvencijos 29 straipsnis);

30. palankiai vertina tai, kad 2015 m. gruodžio 2 d. Komisija paskelbė pasiūlymą dėl Europos akto dėl prieinamumo; primena, kad reikia visapusiško požiūrio į prieinamumą ir kad teisė į prieinamumą, kaip numatyta JT neįgaliųjų teisių konvencijos 9 straipsnyje, turi būti užtikrinta bet kokią negalią turintiems žmonėms;

31. ragina Komisiją skatinti ir didinti struktūrinių fondų lėšų panaudojimą valstybėse narėse, siekiant plėtoti kokybiškas socialines paslaugas neįgaliesiems ir užtikrinti perėjimą nuo institucinės prie bendruomeninės priežiūros;

32. pabrėžia, kad visi neįgalieji turi teisę gyventi tokioje visuomenėje, kurioje jie gali naudotis tokiomis pat galimybėmis kaip ir kiti, siekiant užtikrinti visapusišką jų įtrauktį ir dalyvavimą visuomenės gyvenime;

33. prašo subalansuotai naudoti struktūrinius ir investicijų fondus, skatinant vystyti įtraukesnes bendruomenes ir apgyvendinimą įstaigose (kai to prašoma), kad abiem atvejais neįgalieji, įskaitant vaikus ir jaunimą, galėtų gauti tinkamą paramą ir pagalbą visoje ES, taip siekiant didesnio nepriklausomumo pagal kiekvieno asmens galimybes tikslo;

34. ragina valstybes nares imtis atitinkamų priemonių siekiant didinti galimybes naudotis struktūriniais fondais paramos paslaugoms, ypač atsižvelgiant į vaikus ir jaunimą bei jų

šeimas;

35. pabrėžia, kad neįgaliesiems paramą teikiančios įstaigos, ypač už saugomąją priežiūrą atsakingos įstaigos, turėtų atitikti tinkamai sertifikuotus standartus (kurie bus nustatyti) ir turėtų būti reguliariai tikrinamos;

36. ragina ES ir valstybes nares imtis veiksmingų priemonių, kuriomis būtų siekiama kovoti su neįgalių mokinių segregacija mokyklose ir mokymosi įstaigose, ir dėti visas reikiamas pastangas užtikrinti, kad jie galėtų visapusiškai naudotis įtraukiu, kokybišku formaliuoju, neformaliuoju švietimu ir savišvieta;

37. ragina Komisiją parengti ataskaitą apie pagrindinių krypčių ES politikos ir investicijų fondų poveikį neįgaliesiems; ragina Komisiją ir valstybes nares į veiksmų programų planavimą įtraukti neįgaliesiems atstovaujančias organizacijas; be to, pabrėžia, kad svarbu neįgaliesiems užtikrinti visas dalyvavimo ES programose, tokiose kaip „Erasmus+“, Jaunimo garantijų ir EURES iniciatyvos, galimybes;

38. pabrėžia, jog neįgalūs vaikai susiduria su specifinėmis problemomis ir reikėtų dėti pastangas pašalinti visų rūšių kliūtis, kad jie galėtų pasidaryti visiškai nepriklausomi ir naudotis lygiomis galimybėmis, todėl nepaprastai svarbu, kad jie būtų įtraukti į politikos, kuri jiems daro poveikį, formavimo procesą; mano, kad to siekiant reikėtų taikyti priemones, kuriomis pasinaudodami neįgalūs vaikai galėtų išsakyti savo nuomonę ir kuriomis būtų užtikrintas jų įtraukimas;

39. ragina Komisiją užtikrinti kokybišką įtraukų švietimą Europos mokyklose nuo ankstyvo amžiaus pagal prevencinį principą ir neįgaliųjų švietimo viziją, laikantis JT neįgaliųjų teisių konvencijos reikalavimų dėl daugiadalykio individualių poreikių vertinimo, neįgalių vaikų įtraukties ir tinkamų sąlygų sudarymo;

40. ragina Komisiją imtis skubių veiksmų ir bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis ir neįgaliesiems atstovaujančiomis organizacijomis užtikrinti tokių asmenų socialinę apsaugą ir tinkamų standartų pragyvenimą, taip pat apsaugoti juos nuo griežto taupymo priemonių, kurių imtasi dėl ekonomikos krizės, padarinių;

41. ragina valstybes nares nemažinti neįgaliesiems skirtų išmokų, bendruomenės teikiamų paslaugų, sveikatos priežiūros paslaugų, mokymo ir švietimo programų, nes toks mažinimas reikš JT neįgaliųjų teisių konvencijos pažeidimą ir dar labiau padidins skurdą ir socialinę atskirtį;

42. atkreipia dėmesį į peticijas, kurios rodo, kad kai kuriose valstybėse narėse esama neigiamų pavyzdžių, susijusių su neįgaliųjų pragyvenimo užtikrinimu, kai ne tik trūksta pagal įstatymą teikiamų subsidijų išmokų, bet ir yra tokių atvejų, kaip nurodyta peticijoje Nr. 1062/2014, kai valdžios institucijos priėmė galbūt savavališkus administracinius sprendimus sumažinti anksčiau paskirtas išmokas, remdamosi abejotinomis medicininėmis išvadomis, pagal kurias gerokai sumažinamas neįgalumo laipsnis; prašo atitinkamų nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų labiau atsižvelgti į tokių veiksmų pasekmes atitinkamų asmenų ir jų šeimų gyvenimui ir prašo Komisijos atidžiai stebėti, kaip įvairiose valstybėse narėse įgyvendinama įvairių krypčių politika ir priemonės, susijusios su neįgaliaisiais;

43. primygtinai ragina ES institucijas peržiūrėti Tarnybos nuostatus, vidaus ir įgyvendinimo taisykles, siekiant priimti visapusišką įdarbinimo politiką, įskaitant skatinamąsias priemones, kad būtų aktyviai didinamas neįgalių darbuotojų ir stažuotojų skaičius ir užtikrinta, jog visiems neįgaliems ES institucijų darbuotojams arba ES institucijų darbuotojams, turintiems išlaikomų neįgalių šeimos narių, būtų sudarytos tinkamos sąlygos, kurių reikia, kad jie galėtų naudotis savo teisėmis kaip ir kiti asmenys; ragina Komisiją peržiūrėti ES institucijų bendrąją sveikatos draudimo sistemą, kad būtų visapusiškai atsižvelgiama į neįgaliųjų poreikius sveikatos srityje tokiu būdu, kuris būtų suderinamas su konvencija;

44. pabrėžia, kad neįgaliesiems turi būti užtikrinta ES piliečių judėjimo laisvė ir kad to siekiant valstybės narės privalo užtikrinti jų statuso ir socialinių teisių tarpusavio pripažinimą (JT neįgaliųjų teisių konvencijos 18 straipsnis);

45. mano, kad Europos neįgaliojo kortelė sudarytų sąlygas neįgaliesiems keliauti už gyvenamosios šalies ribų ir naudotis teisėmis į kultūrą, transportą ir sportą ir kad kitos teisės turėtų būti išnagrinėtos ir skatinamas jų tarpusavio pripažinimas;

46. mano, kad Bendrosios skaitmeninės rinkos strategija turėtų būti įgyvendinama taip, kad būtų užtikrinta visapusiška neįgaliųjų prieiga visais aspektais;

47. pažymi, kad ES dirba tik apie 48 proc. neįgaliųjų ir kad tik 27,8 proc. turi aukštesnįjį išsilavinimą; pabrėžia, kad reikia, jog ES institucijos ir valstybės narės pagal JT neįgaliųjų teisių konvencijos 27 straipsnį panaikintų visas esamas kliūtis, kurios mažina neįgaliųjų užimtumo galimybes, ir propaguotų aktyvią politiką, taikydamos specialiai tam skirtus mokymus ir specialias priemones, kuriomis būtų skatinama ir palengvinama jų prieiga prie darbo rinkos; ragina valstybes nares keistis gerąja patirtimi veiksmingiausių užimtumo rodiklių didinimo priemonių srityje;

48. pabrėžia, kad neįgaliesiems turi būti užtikrinta nediskriminacinė prieiga prie sveikatos ir priežiūros sistemų ir tinkamai atsižvelgta į visus sunkumus, kurie gali kilti gydant tokius pacientus; ypač pabrėžia, kad turi būti užtikrinta nediskriminacinė prieiga prie lytinės ir reprodukcinės sveikatos priežiūros, kad jokiomis aplinkybėmis prieš asmens valią neturėtų būti taikoma sterilizacija ar abortas ir kad sveikatos priežiūros sistemos turėtų užtikrinti, jog seksualinė prievarta ir (arba) išnaudojimas būtų aptinkami, apie juos būtų pranešama ir vykdoma jų prevencija;

49. pabrėžia, kad sveikatos draudimo sistemų nuostatos turi nediskriminuoti neįgaliųjų;

50. mano, kad reikėtų įvertinti Tarpvalstybinės sveikatos priežiūros direktyvos poveikį neįgaliesiems;

51. pabrėžia, kad visoms medicininėms intervencijoms, kurioms reikia, privaloma gauti informuoto neįgalaus asmens sutikimą ir kad todėl turi būti taikomos visos reikiamos priemonės, siekiant užtikrinti, kad tokie asmenys galėtų susipažinti su atitinkama informacija ir ją suprasti; pabrėžia, kad šis sutikimas turi būti duotas asmeniškai, iš anksto ir susipažinus su visa informacija ir kad turi būti taikomos visos reikiamos priemonės, siekiant užtikrinti, kad šių principų būtų laikomasi, ir pabrėžia, kad taip pat privaloma imtis panašių atitinkamų priemonių psichosocialinių sutrikimų turinčių asmenų atžvilgiu;

52. mano, kad reikėtų peržiūrėti oro ir jūrų transporto teisės aktus, siekiant užtikrinti, kad nebūtų galima jokiu būdu, fiziniu ar ekonominiu, diskriminuoti neįgalių keleivių, ir pašalinti visas kliūtis šioje srityje;

53. atkreipia dėmesį į JT rekomendaciją, kad reikia užtikrinti, jog į visų krypčių neįgalumo srities politiką, o ypač politiką, kuria siekiama kovoti su smurtu ir diskriminacija, būtų įtraukta lyčių perspektyva; ragina ES pasirašyti Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (Stambulo konvencija) – tai būtų dar vienas žingsnis į priekį, siekiant kovoti su smurtu prieš neįgalias moteris ir mergaites; taip pat ragina ES propaguoti politiką, kuria būtų kovojama su neįgaliųjų diskriminacija;

54. ragina visas ES valstybes nares susitarti dėl ryžtingos direktyvos dėl viešojo sektoriaus institucijų svetainių prieinamumo, kuri turėtų apimti visas viešųjų paslaugų teikimo svetaines, įskaitant ir tuos atvejus, kai paslaugas teikia privatūs subjektai ir (arba) jos yra finansuojamos ar iš dalies finansuojamos viešosiomis lėšomis, mobiliąsias interneto ir mobiliojo telefono prietaikas, atsisiunčiamus dokumentus (Word, PDF ir kitu formatu), kurie dažnai naudojami internetinėse procedūrose; ragina ES institucijas užtikrinti, kad visi jų interneto svetainių tinklalapiai ir dokumentai būtų prieinami neįgaliesiems;

55. ragina skubiai ratifikuoti Marakešo sutartį dėl geresnių sąlygų susipažinti su paskelbtais kūriniais sudarymo akliems, regos sutrikimų ar kitą spausdinto teksto skaitymo negalią turintiems asmenims; su dideliu pasipiktinimu pažymi, kad septynios ES valstybės narės yra susijungusios į mažumos bloką, kuris trukdo ratifikuoti Marakešo sutartį, ir primygtinai ragina jas persvarstyti savo poziciją ir sudaryti sąlygas tą sutartį ratifikuoti, nepriklausomai nuo to, ar reikės peržiūrėti ES teisinę sistemą, ir nuo to, kokį sprendimą priims Teisingumo Teismas dėl kompetencijos klausimų, nes tai gali užtrukti dar kelis mėnesius;

56. ragina nedelsiant atnaujinti ES kovos su diskriminacija direktyvos, kurios atžvilgiu Taryboje nebuvo jokių postūmių nuo 2008 m., svarstymus.

GALUTINIO BALSAVIMO NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	19.4.2016
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 28 –: 1 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Marina Albiol Guzmán, Margrete Auken, Alberto Cirio, Pál Csáky, Rosa Estaràs Ferragut, Eleonora Evi, Peter Jahr, Rikke Karlsson, Jude Kirton-Darling, Notis Marias, Edouard Martin, Roberta Metsola, Marlene Mizzi, Julia Pitera, Gabriele Preuß, Eleni Theocharous, Jarosław Wałęsa, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Enrique Calvet Chambon, Kostadinka Kuneva, Miltiadis Kyrkos, Jérôme Lavrilleux, Julia Reda, Ángela Vallina
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	José Blanco López, Martina Dlabajová, Zbigniew Kuźmiuk